

volt belőle, mert amit nyertek a réven, azt elvesztették a vámon.

A nem jól sikerült vásár után a konak elé mentek, ahol egy szuronyos őr állott. Az egyenruhája elől-hátul tele volt folttal. A postafőtisztne évődve azt mondta a szerbnek, hogy Petár király magához hívhatná ebédre. Mire ez azt válaszolta, hogy meglehet, de akkor is csak úgy mehetnek be, ha az őrnek adnék előbb — egy koronát.

Igy festett a szerb közigazgatás; igazán nem kár érte.

Deák Dezső.

Aki háromszázhusz ruhát lopott össze.

— Hat évi fegyházra ítélte a szegedi törvényszék. —

(Saját tudósítónktól.) Önkéntelenül is kitűnő fogást csinált a múlt év végén egy alsótanyai lovasrendőr. Feltűnt a rendőrnek, hogy egy gyanús külsejű ember beakar surranni az egyik házba. Odalovagolt és igazolásra szólította. Mikor a csavargó a rendőrt meglátta, futásnak eredt, a rendőr utána. Hamarosan elcsipte és megkötözve a szegedi rendőrségre szállította, ahol dr. Borbola Jenő bünygyi kapitány vette pártfogásába. Kiderült, hogy Kószó Ferenc került a rendőrség kezére. Kószó öreg tolvaj, számtalanszor volt lopásért büntetve. A rendőrségen tartották Ferkót, dr. Borbola pedig megbizta Szécsényi Miklós és Deák Ferenc detektiveket, hogy nyomozzák ki, milyen újabb bűnök terhelik Kószó lelkiismeretét.

Két hétig tartott a nyomozás, a detektivek megállapították, hogy Kószónak a Rózsá-utca 32. számú házában levő lakása valószínűleg a lopott holmiknak. Kószó tagadta, hogy lopásokat követett el és azt állította, hogy az a sok holmi mind becsületes uton jutott a birtokába. A nyomozás lefolytatása után az iratok az ügyészségre kerültek. Az ügyészség kilenc rendbeli lopás miatt emelt ellene vádat, sőt közokirat hamisítás miatt is kérte megbüntetését.

A szegedi törvényszék Hevessy Kálmán elnöklésével működő büntető tanácsa pénteken délelőtt tartotta meg Kószó ügyében a főtárgyalást. A vádhatóságot dr. Szlachó Lajos ügyész képviselte, a vádlottat dr. Körös Ignác védte. Az elnök behozta a lopott holmikát: háromszázhusz darab ruhát, tizen-négy aranygyűrűt, két gubát, nagy csomó fehérneműt, esernyőt. Kószó egyáltalán nem volt válogatós, mindent ellopozt, amilhez csak hozzá tudott férni. A tárgyalásra tíz károsult és tizennégy tanút idézett be a bíróság.

Kószón kívül orgazdaság miatt vád alatt áll a felesége és Tóth Anna és Tóth Mária nevű mostohalányai is.

Hevessy elnök mindenekelőtt a vádlottat hallgatta ki. Kószó tagadta a terhére rótt eszelekményeket és kijelentette, hogy nem érzi magát bűnösnek.

Az elnök ekkor felszólította, hogy tegyen beismerő vallomást, ugysem tagadhatja a lopásokat, annyi tanu van ellene.

— Nézze Ferkó, — mondta Hevessy — mi már máskor is találkoztunk, ismerjük egymást.

— Az igaz, nagyságos elnök ur, — válaszolt Kószó — de mégis csak azt mondhatom, hogy most olyan ártatlanul állok itt, mint egy ma született gyerek. Ezeket a dolgokat — a felhalmozott bűnjelekre mutatott — vásároltam, pénzért vettem. Ártatlan vagyok.

Kószó kihallgatása után a tanuvallomásokra került a sor.

Késő délutánig tartott, míg a bíróság az összes tanukat kihallgatta. Ezután dr. Szlachó Lajos tartotta meg vádbeszédét, amelyben a vádlott szigorú megbüntetését kérte. A védő felszólalása után a bíróság ítélethozatalra vonult vissza. A törvényszék Kó-

szó Ferencet hat évi fegyházra, Kószó Ferencét hat havi börtönre, Tóth Máriát és Annát két-két havi fogházra ítélte. Az ítélet ellen úgy az elítéltek, mint az ügyész felebebezték.

Pardon, báró Lippai vagyok.

— Az utolsó betyár. —

(Saját tudósítónktól.) Tari Lippai Kálmán ismert alakja a szegedi tönvényszéknek. Négy-szer volt már büntetve különböző bűncselekmények miatt, összesen hat esztendő telt a börtönben. Nem tudja megszokni a rendes életet s ha pár napig dolgozik is, bizonyos, hogy követ el olyas valamit, ami összeütközésbe hozza a törvénnyel. Szép szőke, felfelé kunkorodó bajusza van a betyárnak, sok törekeny leányszívet megremegtetett már vele. A tolvaj társadalomban nagy népszerűségnek örvend Lippai Kálmán, mert tudják róla, hogy olyan lány még nem született, aki neki ellenállni tudna. A múlt év nyarán — júliusban történt — a szegedi állomáson leste a jószerecsét, valami jó vidéki áldozatra lesett, amikor feltűnt neki a Perronon egy csinos nőszemély. Lippai egyet sodort a bajuszán, megigazította a nyak-kendőjét és megszólította:

— Pardon, báró Lippai vagyok, — mondta — megengedi, hogy csatlakozzam.

A hölgy: Gazdag Mária magyarkanizsai szakácsnő odavolt a boldogságtól. Sokszor kivetette már neki a Julius néni, hogy nagy szerencse vár rá, de erre nem is mert gondolni. Egy valóságos báró szólította meg. Természetesen megadta az engedélyt a csatlakozásra, mire Lippai meginvitálta egy pohár sörre. Sokáig elbeszélgettek, — Lippai hírhedt nőfőző — végül a báró ur, — nem szeretek sokat kertetelni, mondta, — megkérte a kezét. A szegény szakácsnő szemlesütve rebegte el a boldogító igent, mire — Lippai tanácsára — gyűrűt cseréltek. A leány két aranygyűrűt adott át a vőlegényének, az pedig egy hatalmas rézgyűrűt húzott le az ujjáról és nyújtott át a menyasszonyának. Megbeszéltek, hogy másnap ismét találkoznak és akkor a szükséges irásokat is beszerzik, hogy a lakodalmat minél előbb megtarthassák. Lippai azonban úgy látszik, elfelejtkezett a randevuról, mert többé nem jelentkezett a leánynál, a két aranygyűrűt pedig értékesítette.

Mikor Gazdag Mari megtudta, hogy a bárója szélhámos, feljelentést tett ellene csalás miatt a járásbírószágon. Pénteken délelőtt von-ta felelősségre Szobonya Miklós járásbíró Tari

Lippai Kálmánt, aki — először életében — beismerő vallomást tett. Kijelentette, hogy szánya bűnét és bántja, hogy egy ilyen kedves nőt megkárosított. A leányt, bármennyire haragudott is a fiura, ez a nyilatkozat ismét le-szedte lábairól és csabos pillantásokat vetett a vádlottra. Nagyon meghatotta a bóknek ez a formája, de mitsem tudott vele Lippainak használni, mert az ügyészi megbízott: dr. Kálmár Szilveszter fenntartotta a vádat.

Két hónapi fogházbüntetést rótt ki Szobonya járásbíró Lippaira, aki megfeleltette az ítéletet.

Távozóban a leány Lippai felé fordult és megszólította:

— Szegény Kálmán, én nem akartam hogy megbüntessék.

Lippai a töle megszokott udvarias modorban válaszolt:

— Nem tesz semmit, kisasszony, nem elő-ször történik, — aztán karonfogva távoztak a törvényszéki épületből.

Montenegrói kiküldötteink.

Bécs, január 28. A montenegrói fegyverletétel feltételeit aláíró két osztrák és magyar delegátus közül webenauai Weber Viktor altábornagy már a háboru kitörése előtt is több esztendeig Montenegro szomszédságában, Dalmáciában állomásozott, mint a raguzai 4. hegyi dandár parancsnoka. 1911. május 1-én lett vezérőrnagygyá, nemsokára a háboru kitörése után altábornagygyá nevezték ki és egy gyaloghadosztály élére állították, amellyel a Szerbia és Montenegro ellen viselt hadjáratban érdemeket szerzett. Vitéz és eredményes magatartásának elismeréséül a vaskorona-rend 2. osztályát kapta a fődíszítménnyel. A másik osztrák és magyar delegátus, Schuppich János őrnagy a háboru előtt a prágai 9. gyaloghadosztály vezérkari századosa volt. Tavaly nevezték ki vezérkari őrnagygyá.

Liman Sanders a kaukázusi hadsereg parancsnoka.

Konstantinápoly, január 28. Liman Sanders pasát, az ötödik török hadsereg vezérkari tábornokát, aki a Gallipoli félszigetet védelmezte és az antant csapatokat elvonulásra készítette, a szultán legközelebb a Kaukázusban operáló török haderők parancsnokává nevezi ki. Liman Sanders tudvalevőleg nyolc év előtt, mint a német hadsereg vezérkari ezredese lépett török szolgálatba.

URÁNIA

Telefon 872.

SZÍNHÁZ.

Telefon 872.

Január 29-én és 30-án,

szombaton és vasárnap

Rendkívül nagyhatású társadalmi dráma

Az angyalarcu boszorkány. Életkép 4 felv.

Izgalmas!

Játszák a legkiválóbb berlini színészek.

Érdekfeszítő!

Előadások d. u. 5, 7 és 9 órakor, vasárnap d. u. 2 órától kezdve.

Gyermekjegyek csak az első előadásokon érvényesek.